

Kenmerk	W03.01.0116/I
Datum advies	7 mei 2001
Vindplaats	Bijvoegsel Staatscourant 14 augustus 2001, nr 155

Volledige tekst

Ontwerpbesluit met nota van toelichting houdende vaststelling van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen en daarmee verband houdende wijziging van enkele besluiten (Reglement justitiële jeugdinrichtingen).

Bij Kabinetsmissive van 7 maart 2001, no.01.001150, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, in overeenstemming met de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, J.F. Hoogervorst, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit met nota van toelichting houdende vaststelling van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen en daarmee verband houdende wijziging van enkele besluiten (Reglement justitiële jeugdinrichtingen).

De in het ontwerpreglement opgenomen bepalingen vormen voor een belangrijk deel nadere regelgeving ten aanzien van onderwerpen die zijn geregeld in de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (Bij). Deze bepalingen sluiten zowel wat betreft structuur als inhoud in hoge mate aan bij de Penitentiaire maatregel en het Reglement verpleging ter beschikking gestelden. *(zie noot 1)* De Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpreglement, maar maakt daarbij enkele opmerkingen. Hij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Deelname aan een scholings- en trainingsprogramma

In de toelichting wordt opgemerkt dat een jeugdige geen recht heeft op deelname aan een scholings- en trainingsprogramma (hierna: STP). Het is een gunst die hij door zijn gedrag kan verdienen, dan wel die hem op grond van een bijzondere zorgbehoefte geboden wordt. *(zie noot 2)* De Raad verstaat deze passage aldus dat de jeugdige niet op enig moment aanspraak kan maken op deelname aan een STP.

Het college wijst er in dit verband op dat het Verdrag inzake de rechten van het kind de staten die partij zijn bij dit Verdrag de verplichting oplegt om jegens jeugdigen - onder wie ook degenen die op strafrechtelijke titel van hun vrijheid zijn beroofd - rekening te houden met de wenselijkheid van hun herintegratie en om te zorgen voor de beschikbaarheid van onderwijsprogramma's en andere alternatieven voor institutionele zorg. *(zie noot 3)* De Raad adviseert om in de toelichting aan te geven hoe de hiervoor aangehaalde passage zich verhoudt tot deze uit het Verdrag voortvloeiende verplichting.

2. Ontwikkeling STP

De Bij introduceert in artikel 2 het STP, zoals uitgewerkt in de artikelen 2 tot en met 13 van

het ontwerpreglement, als een wijze van tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel waarbij de jeugdige zijn hoofdverblijfplaats niet meer in een inrichting heeft. Het STP is qua opzet en vorm te vergelijken met het zogenoemde penitentiare programma uit de artikelen 2 en 4 van de Penitentiare Beginselenwet. (zie noot 4)

Het college gaat ervan uit dat, evenals bij deze programma's, de STP's op organisatorisch terrein aanzienlijke inspanningen zullen vergen, niet in de laatste plaats van de directeurs van justitiële jeugdinrichtingen. Verwacht mag worden dat het nog enige tijd zal duren voordat de STP's tot volle wasdom zijn gekomen. Het is de Raad opgevallen dat in de toelichting aan de ontwikkeling van de STP's geen aandacht wordt besteed. (zie noot 5) De Raad adviseert om dit alsnog te doen, en in de toelichting in te gaan op de huidige stand van zaken ten aanzien van de voorbereiding van de STP's.

3. Uitsluiting van deelname aan een STP

Ingevolge artikel 7 van het ontwerpreglement komen voor deelname aan een STP niet in aanmerking jeugdigen die na de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel Nederland dienen te verlaten dan wel uitgezet of uitgeleverd zullen worden.

In de toelichting wordt in dit verband gewezen op jeugdigen die op titel van vreemdelingenbewaring in een jeugdinrichting zijn opgenomen, jeugdigen die ongewenst zijn verklaard of jeugdigen die in het kader van de internationale rechtshulp aan een ander land worden uitgeleverd.

De Raad meent dat de aard van de verblijfstitel niet kan dienen als een relevante grond en een objectieve rechtvaardiging om een onderscheid te maken tussen hen die wel of niet in aanmerking komen voor deelname aan een STP. Hij wijst erop dat resocialisatie - het kerndoel van deelname aan een STP - ook een belang is van de hiervoor bedoelde categorie van jeugdigen die na hun ontslag uit de jeugdinrichting naar een ander land zullen moeten vertrekken. De Raad acht het redelijk dat rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat deze jeugdigen na hun ontslag uit de inrichting niet langer in Nederland zullen blijven, en wel door het maken van een uitzondering voor die activiteiten van een STP - in de reeks zoals opgenomen in artikel 2, tweede lid, onder a tot en met f, van het ontwerpreglement - die zijn gericht op het bevorderen van terugkeer in de Nederlandse samenleving. Immers, het gaat hier niet om inburgering van de bedoelde jeugdigen. Het college ziet echter geen rechtvaardiging om de hiervoor bedoelde categorie jeugdigen op voorhand en categorisch uit te sluiten van deelname aan een STP. Waar de toelichting in dit verband wijst op artikel 197 van het Wetboek van Strafrecht (WvS), meent de Raad dat deze bepaling niet in de weg kan staan aan deelname aan een STP door een jeugdige vreemdeling. (zie noot 6) Immers, bij een dergelijke deelname is sprake van een - al dan niet strafrechtelijke - executiemodaliteit, zij het buiten de muren van de inrichting, een omstandigheid waarop artikel 197 WvS niet ziet. De Raad adviseert artikel 7 te heroverwegen.

4. Correctiemogelijkheden

In artikel 12, eerste lid, onder a, is als algemene voorwaarde aan deelname aan een STP opgenomen dat de deelnemer zich heeft te houden aan de aanwijzingen van degene die is belast met het begeleiden van en het toezicht houden op hem of haar. In de toelichting wordt opgemerkt dat naar analogie van de regeling bij taakstraffen het gewenst is dat degene die daadwerkelijk belast is met de begeleiding van de deelnemer, deze zo nodig kan corrigeren. De Raad wijst er evenwel op dat aan de daadwerkelijke uitvoerder/begeleider (bijvoorbeeld de reclassering) op dit punt geen eigen bevoegdheden worden verschaft, hetgeen ook blijkt

uit de rapportageplicht in het derde lid van artikel 12. Op grond van deze bepaling is het de directeur van de inrichting die onder meer de deelnemer kan waarschuwen. De Raad adviseert om in de toelichting tot uitdrukking te brengen dat degene die daadwerkelijk is belast met de begeleiding van de deelnemer aan een STP slechts correcties kan opleggen voorzover deze niet moeten worden aangemerkt als sancties waarvoor een wettelijke basis is vereist.

5. Bijdrage aan de goede voortgang van de rechtsgang

Ingevolge artikel 24, eerste en tweede lid, van het ontwerpreglement dragen de opvanginrichting respectievelijk de behandelinrichting bij aan de goede voortgang van de rechtsgang. In de toelichting wordt in dit verband, naast de begeleiding van de jeugdigen bij gerechtelijke procedures, ook gewezen op goede voorlichting van de rechter. Blijkens de toelichting is artikel 24 gebaseerd op artikel 8, derde lid, Bjj, op grond waarvan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld omtrent de wijze waarop de opvang en de behandeling in de inrichting plaatshebben. Niet duidelijk is waarom en hoe goede voorlichting aan de rechter moet worden gerekend tot de opvang en behandeling in de inrichting. Daarenboven is ook niet duidelijk hoever het begrip "goede voortgang van de rechtsgang" reikt. De Raad adviseert daarom de woorden "goede voortgang van de rechtsgang" te vervangen door "begeleiding van de jeugdigen bij gerechtelijke procedures", althans in de toelichting aan te geven hoe goede voorlichting aan de rechter nog kan worden begrepen onder de opvang en behandeling in de inrichting.

6. Maatschappelijke of politieke onrust

Ingevolge artikel 31, eerste lid, wordt bij de beoordeling van een te verlenen verlof het belang van de jeugdige afgewogen tegen de risico's voor de continuïteit van de tenuitvoerlegging en voor de maatschappelijke orde en veiligheid. Het verlof kan slechts worden verleend indien de eventuele risico's aanvaardbaar worden geacht. In het tweede lid, aanhef en onder d, wordt als risico aangemerkt maatschappelijke of politieke onrust als gevolg van het verlof. De Raad ziet geen goede reden om "politieke onrust", als aparte categorie, te onderscheiden van het hoe dan ook al zeer ruime begrip "maatschappelijke onrust". Hij adviseert daarom de woorden "of politieke" te schrappen, en in de toelichting in te gaan op het begrip maatschappelijke onrust.

7. Incidenten tijdens het verlof

Ingevolge artikel 36, eerste lid, kan de directeur van een inrichting, indien zich tijdens het verlof een incident voordoet, afhankelijk van de aard van het incident en het verlof, maatregelen nemen. De Raad adviseert in de toelichting in te gaan op de aard van die maatregelen.

8. Geestelijke verzorging

Ingevolge artikel 46, tweede lid, Bjj, dient de directeur ervoor zorg te dragen dat in de inrichting voldoende geestelijke verzorging aanwezig is, die zoveel mogelijk aansluit bij de godsdienst of levensovertuiging van de jeugdigen. Artikel 51 van het ontwerpreglement bepaalt dat aan een inrichting geestelijk verzorgers van verschillende godsdiensten en levensovertuigingen zijn verbonden.

Anders dan voor de penitentiaire inrichtingen en de TBS-inrichtingen is voor de justitiële jeugdinrichtingen niet verplicht gesteld dat aan de inrichting in ieder geval geestelijke verzorgers van protestantse en rooms-katholieke gezindte en geestelijke verzorgers behorend tot het Humanistisch Verbond zijn verbonden. (*zie noot 7*) In de nota van toelichting

wordt gewezen op de omstandigheid van de van de eerstgenoemde inrichtingen afwijkende populatie; ongeveer 60% van de populatie en de jeugdinrichtingen is van allochtone herkomst, en van hen hangen velen het islamitische geloof aan. Verder wordt in de nota van toelichting erop gewezen dat jeugdinrichtingen veel kleinschaliger zijn, waardoor het ondoenlijk is om van alle "traditionele" gezindten een vertegenwoordiger aan de inrichting verbonden te hebben. Wel zal er, aldus de toelichting, in ieder geval één geestelijke verzorger van een traditionele gezindte of levensovertuiging aan de inrichting verbonden moeten zijn. Teneinde zoveel mogelijk op regelingen van voornoemde inrichtingen aan te sluiten, adviseert de Raad dit uitdrukkelijk in het ontwerpreglement zelf te bepalen.

9. Beloning advocaat

Ingevolge artikel 58, achtste lid, heeft de jeugdige die een klacht indient tegen het medisch handelen van de inrichtingsarts het recht zich te doen bijstaan door een rechtsbijstandverlener of andere vertrouwenspersoon die daartoe van de beroepscommissie toestemming heeft verkregen. Indien aan de klager een advocaat is toegevoegd, geschieden diens beloning en de vergoeding van de gemaakte kosten volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van bestuur.

De algemene verwijzing naar een algemene maatregel van bestuur acht de Raad niet juist en overigens overbodig. Eerder heeft de Raad in zijn advies inzake de Penitentiaire maatregel dergelijke verwijzingen bekritiseerd. (zie noot 8) De desbetreffende opmerking is overgenomen, behalve ten aanzien van de vergoeding van de rechtsbijstandverlener. Niet valt in te zien waarom in het reglement op dit onderdeel niet verwezen kan worden naar het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 1994. Het college adviseert het ontwerpreglement aan te passen.

10. Vernietiging dossierbescheiden

Ingevolge artikel 71, tweede lid, worden na de in het eerste lid bedoelde termijn (van tien jaren) de bescheiden, opgenomen in het dossier, vernietigd, of zodanig bewerkt dat deze niet meer tot de jeugdige kunnen worden herleid, tenzij de vernietiging of bewerking in strijd is met een aanmerkelijk belang van een ander dan de jeugdige. Daarbij wordt, aldus de toelichting, aangesloten op het soortgelijke artikel 455 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Gedacht kan worden aan het geval dat de jeugdige tegen (een personeelslid van) de inrichting een klacht of schadeclaim heeft ingediend. De Penitentiaire maatregel en het Reglement verpleging ter beschikking gestelden kennen een aan artikel 71, tweede lid, identieke bepaling. (zie noot 9) Niettemin betwijfelt de Raad of het aanmerkelijk belang van een ander nog grond kan zijn voor langere bewaring van dossierbescheiden. Artikel 10, eerste lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens heeft immers als uitgangspunt dat persoonsgegevens niet langer in identificeerbare vorm mogen worden bewaard dan noodzakelijk voor de verwerking van de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of vervolgens worden verwerkt. Nu op grond van artikel 63, eerste lid, Bij door de directeur een dossier moet worden aangelegd ten dienste van de opvang en behandeling van de jeugdige, kan in algemene zin een belang van een derde geen grond zijn voor verlenging van de bewaartermijn. De Raad adviseert artikel 71, tweede lid, aan te passen.

11. Citeertitel

In artikel 91 wordt bepaald dat het besluit wordt aangehaald als: Reglement justitiële jeugdinrichtingen. Blijkens de toelichting is gekozen voor de term "reglement", in plaats van "besluit", omdat aldus een andere afkorting wordt verkregen dan die welke wordt gebruikt voor de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (Bjj). Het College van advies voor de

justitiële kinderscherming (CAJK) uit kritiek op de terminologie van artikel 91. De Raad sluit zich daarbij aan. Hij wijst er verder op dat ook interne regelingen van een inrichting in de praktijk de naam "reglement" zullen kunnen krijgen. Als al dezelfde afkorting zou (moeten) worden gehanteerd voor de wet en het besluit, dan zal toch sprake moeten zijn van een verschillend lidwoord. De Raad adviseert artikel 91 in die zin aan te passen.

12. Inhoudsopgave

De CAJK heeft, met het oog op de toegankelijkheid van het besluit, gepleit voor het toevoegen van een inhoudsopgave. Zowel de Bij als de memorie van toelichting bij het voorstel voor deze wet bevatten een inhoudsopgave. De Raad adviseert een overeenkomstige aanpak voor het Reglement justitiële jeugdinrichtingen.

13. Voor redactionele kanttekeningen verwijst het college naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Raad van State van 7 mei 2001, no.W03.01.0116/I, met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft.

- Inconsistent is dat de voordracht van het ontwerpreglement plaatsvindt door de Minister van Justitie, terwijl ondertekening plaatsvindt door de Staatssecretaris van Justitie. Deze inconsistentie dient te worden opgeheven.
- Artikel 12, eerste lid, aanhef, als volgt formuleren: Aan de deelname door een jeugdige aan een scholings- en trainingsprogramma worden, onverminderd eventuele nader door de directeur te stellen bijzondere voorwaarden, de volgende algemene voorwaarden verbonden.
- In het te wijzigen artikel 14, eerste lid, van het Subsidiebesluit justitiële jeugdinrichtingen (artikel 84, onderdeel B) "justitiële inrichting" vervangen door: particuliere inrichting.
- Artikel 90 actualiseren en volstaan met een inwerkingtredingsbepaling overeenkomstig aanwijzing 178, tweede lid juncto eerste lid, onder C, van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Nader rapport (reactie op het advies) van 3 juli 2001

1. Op advies van de Raad van State is de nota van toelichting uitgebreid met een passage waarin wordt ingegaan op de verplichtingen voortvloeiende uit het Verdrag voor de Rechten van het Kind om jegens jeugdigen - onder wie ook degenen die op strafrechtelijke titel van hun vrijheid zijn beroofd - rekening te houden met de wenselijkheid van hun herintegratie en om te zorgen voor de beschikbaarheid van onderwijsprogramma's en andere alternatieven voor institutionele zorg (art. 40, eerste en vierde lid) in relatie tot de stelling in de nota van

toelichting dat een jeugdige geen recht heeft op deelname aan een scholings- en trainingsprogramma (STP). In deze passage wordt aangegeven dat de mogelijkheid van deelname aan een STP juist invulling geeft aan de hiervoor genoemde verdragsrechtelijke verplichting. Het verdrag verplicht Nederland immers om een verscheidenheid van regelingen, waaronder programma's voor onderwijs en beroepsopleiding en andere alternatieven voor institutionele zorg, beschikbaar te hebben om te verzekeren dat de handelwijze ten aanzien van kinderen hun welzijn niet schaadt en in juiste verhouding staat zowel tot hun omstandigheden als tot het strafbare feit. De regeling van het STP voldoet hieraan. Het verdrag verplicht er niet toe om jeugdigen een onvoorwaardelijk recht te geven op deze alternatieve wijze van tenuitvoerlegging. Wanneer een jeugdige aan bepaalde vereisten voldoet kan hij voor deze vorm van tenuitvoerlegging in aanmerking komen. De vereisten zijn ingericht op zowel mogelijkheden en behoeften van de individuele jeugdige als op de risico's die deelname aan een STP voor de maatschappij met zich brengt. Door grenzen te stellen aan de maximale duur van een STP wordt recht gedaan aan de verdragsrechtelijke verplichting dat een en ander ook in juiste verhouding moet staan tot het begane strafbare feit.

2. Hoofdstuk 2 van de nota van toelichting is aangevuld met een passage over de ontwikkeling van de STP's. In veel van de inrichtingen is al kennis en ervaring aanwezig op het terrein dat zal worden bestreken door STP's. Dat deze ervaring en kennis is opgedaan houdt verband met de open afdelingen, proefverlof voor jeugdigen met de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (de zogenaamde PIJ-maatregel) en nazorgprogramma's. Zo heeft een aantal inrichtingen open afdelingen, waar aan de daar geplaatste jeugdigen programma's buiten de inrichting worden geboden. Voorts is in het kader van de maatregel plaatsing in een inrichting voor jeugdigen ervaring opgedaan met jeugdigen die werkzaamheden verrichten tijdens proefverlof. In de jeugdinrichting Den Hey-Acker te Breda wordt in het kader van een pilot, gedurende bijna twee jaar ervaring opgedaan met STP's. Ten slotte is ervaring opgedaan in bestaande extramurale programma's buiten de inrichtingen uit hoofde van nazorgtrajecten. In het kader van de planning & control cyclus is de directeurs van de inrichtingen verzocht een inschatting te maken van het aantal STP's die zij in het jaar 2001 verwachten te realiseren. De organisaties die STP's ontwikkelen zijn voor een groot deel dezelfde organisaties die zorg dragen voor penitentiaire programma's en taakstraffen. Veel programma's zijn dus al ontwikkeld. Naar verwachting zal de erkenning van deze programma's eenvoudig kunnen plaatsvinden. Organisaties die een rol gaan spelen bij de uitvoering van STP's, de Vedio en de Stichting Reclassering Nederland, zijn betrokken bij de ontwikkeling van de desbetreffende regelgeving en de implementatie ervan.

3. De Raad adviseert artikel 7 te heroverwegen. In dit artikel is aangegeven dat jeugdigen die na de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel Nederland zullen dienen te verlaten of uitgezet of uitgeleverd zullen worden niet voor deelname aan een STP in aanmerking komen. Ik heb dit advies niet overgenomen. Het STP is een wijze van tenuitvoerlegging van een straf of maatregel waarbij de jeugdige niet meer in een justitiële jeugdinrichting verblijft, maar daarbuiten deelneemt aan een samenstel van activiteiten. In de eerste plaats acht ik in dit verband het karakter van vreemdelingenbewaring wezenlijk anders dan de overige straffen en maatregelen. Doel van de vreemdelingenbewaring is de uitzetting uit Nederland. Dit rechtvaardigt de uitsluiting van deze categorie tot het STP. Dit programma is immers gericht op resocialisatie in de Nederlandse samenleving en vindt ook daadwerkelijk plaats in die samenleving (en niet meer in de gesloten setting van een justitiële jeugdinrichting). In de tweede plaats betwijfelt de Raad of artikel 197 van het Wetboek van

Strafrecht wel ziet op de situatie waarin de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel buiten de muren geschiedt. Wat daarvan ook zij, ik acht deelname van jeugdigen die als gevolg van een definitieve ongewenst verklaring of uitlevering aansluitend aan de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel Nederland zullen dienen te verlaten, als categorie niet geschikt voor deelname aan een STP vanwege het feit dat zij zich dan (afgezien van de beperkingen die uit het STP voortvloeien) vrijelijk in Nederland kunnen bewegen. Dit verhoudt zich niet met het gegeven dat hij zo snel mogelijk Nederland zal dienen te verlaten. Een andere regeling zou ook indruisen tegen het door de regering op dit punt gevoerde beleid, waarin personen die Nederland dienen te verlaten niet in aanmerking komen voor bepaalde voorzieningen. De toelichting is uitgebreid met passages waarin het voorgaande is weergegeven. Vanzelfsprekend zal de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen van deze personen in de justitiële jeugdinrichtingen wel gericht zijn op opvoeding en resocialisatie. Artikel 2 van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen verplicht hiertoe. In dat kader worden ook binnen de inrichtingen de nodige activiteiten gerealiseerd, waaronder onderwijs (zie artikel 52 Bjj) zoals dat thans ook reeds het geval is.

4. Conform het advies van de Raad is in de toelichting (bij artikel 12) opgenomen dat degene die daadwerkelijk met de begeleiding van de deelnemer aan een STP is belast slechts correcties kan opleggen voor zover deze niet moeten worden aangemerkt als sancties waarvoor een wettelijke basis is vereist.

5. In artikel 24 van het aan de Raad voorgelegde ontwerp-besluit werd als opdracht aan de inrichting onder meer gesteld dat zij bijdraagt aan een goede voortgang van de rechtsgang. De Raad adviseert primair om dit te vervangen door "begeleiding van de jeugdige bij gerechtelijke procedures". Ik ben van mening dat hiermee een andere verplichting zou worden opgelegd aan de inrichtingen dan door mij bedoeld en gewenst. Primair richt deze taak van de inrichting zich op de voorlichting van de rechter. In verband daarmee heeft de inrichting eveneens de taak om de jeugdige daarin te begeleiden. De taak "begeleiding van de jeugdigen bij gerechtelijke procedures" zou veel verder gaan dan dit en ongewenste vermenging betekenen met de taken van de rechtsbijstandverlener van de jeugdige. Ik heb daarom gekozen voor het alternatief dat door de Raad in dezen wordt voorgesteld. In de toelichting op artikel 24 wordt thans aangegeven dat de opvang en behandeling van de jeugdigen mede taken omvatten die zich niet primair op de jeugdige richten, zoals de voorlichting van de rechterlijke macht in het kader van de voorlopige hechtenis of de verlenging van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen. Wanneer hiervan sprake is omvat deze taak mede de begeleiding van de jeugdige in het kader van de gerechtelijke procedure zonder dat dit tot gevolg geeft dat de inrichting zich als vertegenwoordiger van de jeugdige dan wel als rechtsbijstandverlener positioneert.

6. Artikel 31, eerste lid, alsmede de toelichting daarbij zijn overeenkomstig het advies van de raad aangepast.

7. In de toelichting bij artikel 36 wordt nader ingegaan op de maatregelen die de directeur kan nemen indien zich tijdens het verlof een incident voordoet.

8. In artikel 51 is opgenomen dat in ieder geval één geestelijk verzorger van een traditionele gezindte of levensovertuiging aan de inrichting verbonden moet zijn.

9. Artikel 58 is overeenkomstig het advies van de Raad aangepast.

10. Ten aanzien van artikel 71 stelt de Raad voor om de mogelijkheid om een dossier langer dan de aangegeven termijn te bewaren om redenen van een aanmerkelijk belang van een ander dan de jeugdige te schrappen. Ik heb dit voorstel niet overgenomen. In de eerste plaats zou hiermee een onverklaarbaar verschil ontstaan tussen soortgelijke bepalingen in het Reglement verpleging ter beschikking gestelden, de Penitentiaire maatregel en de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek ten aanzien van de behandelingsovereenkomst. In de tweede plaats is het ook om inhoudelijke redenen ongewenst om deze mogelijkheid om af te wijken te schrappen. Niet denkbeeldig is immers de situatie waarin de jeugdige, ook na langere tijd, de jeugdinrichting c.q. de Staat civielrechtelijk aansprakelijk stelt omdat hij of zij seksueel mishandeld zou zijn. Ten aanzien een eventuele strafrechtelijke procedure die om dergelijke redenen zou volgen speelt dit eveneens. Te meer nu de verjaringstermijnen in dit soort gevallen onlangs zijn verruimd. Het is in dergelijke situaties van belang een mogelijkheid te hebben om te kunnen beschikken over het dossier van het verblijf. Hierin kan belangrijke informatie staan.

11. De Raad adviseert om in plaats van de term "reglement" in de citeertitel gebruik te maken van het meer gebruikelijke "besluit". Zoals reeds in de toelichting op het ontwerp-besluit is aangegeven heb ik hiervan afgezien omdat in het geval van afkorting van Beginselenwet en de algemene maatregel van bestuur dezelfde aanduiding zou worden gebruikt (nl. Bij) hetgeen tot verwarring zou kunnen leiden. Anders dan de Raad acht ik het verschillende lidwoord dat gebruikt zou moeten worden bij de afkorting onvoldoende onderscheidend, te meer nu dit lidwoord in aanhalingen van bepalingen veelal achterwege blijft. De vrees van de Raad dat verwarring zal ontstaan met overige in de inrichting geldende reglementen deel ik niet. Na invoering van het geheel nieuwe complex van regelgeving voor de justitiële jeugdinrichtingen bestaan er, naast het onderhavige ontwerp-besluit geen andere reglementen meer. De huidige huishoudelijke reglementen worden immers vervangen door de huisregels.

12. Aan het ontwerp-besluit en de toelichting zijn inhoudsopgaven toegevoegd.

13. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om een aantal verschrijvingen te herstellen en om een definitie van de term 'reclassering' aan artikel 1 toe te voegen. De artikelen 82 en 88 zijn aangepast in verband met de euro. Artikel 86 van het ontwerp-besluit zoals dat is voorgelegd aan de Raad van State (wijziging van het Arbeidsomstandighedenbesluit) is vervallen en zal door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op een ander moment worden gewijzigd.

Sociale Zekerheid en Werkgelegenheid, J.F. Hoogervorst, het gewijzigde ontwerpbesluit en de gewijzigde nota van toelichting wederom doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Minister van Justitie

(1) Stb.1998, 111 en Stb.1997, 217.

(2) Algemene toelichting op hoofdstuk 2.

(3) Artikel 40, eerste en vierde lid. Zie ook artikel 2, eerste lid.

- (4) Kamerstukken II 1997/98, 26 016, nr.3, blz.18-19.
- (5) Ook in de verdere behandeling van het wetsvoorstel Bij in de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal is hierover weinig of geen informatie verstrekt.
- (6) Artikel 197 WvS bepaalt dat een vreemdeling die in Nederland verblijft, terwijl hij weet of ernstige reden heeft te vermoeden, dat hij op grond van een wettelijk voorschrift tot ongewenst vreemdeling is verklaard, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de derde categorie.
- (7) Artikel 36 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden en artikel 24 van de Penitentiare maatregel.
- (8) Advies van 26 november 1997 (no.W03.97.0476), punt 8.
- (9) Artikel 32, tweede lid, van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden en artikel 39, tweede lid, van de Penitentiare maatregel.